

ת"פ 67856/12 - מדינת ישראל נגד מאיר אלףא

בית משפט השלום בירושלים
תפ"ע 67856-12-20 ממדינת ישראל נ' אלףא
בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל
עו"ד ברכה בן אדרת

המאשימה

נגד
מאיר אלףא
עו"ד גדי זילברשטיין
הנאשם

גזר דין

רקע

בתקופה שבין ספטמבר 2016 לאפריל 2018 עבד הנאשם בפנימיה ביישוב סמוך לירושלים, ובין היתר העביר שיעורים פרטניים לתלמידים הסובלים מבעיות לימודים. לאור כশמונה חודשים במהלך תקופה זו העביר הנאשם לפחותILDядן שנות 2003 (להלן: **המתלון**) שיעורי תגבור פרטניים בקריאה וכתיבה ולימודי קודש, אותן קיימות באחד מחדרי הלימוד הפנימיה.

במהלך פרק הזמן בו לימד הנאשם את המתלון, הוא ביצע בו במספר מקרים מעשים מגונים:

תחילה ליטף הנאשם את גבו של המתלון, הרים את חולצתו ונגע בו באיזור הישבן, ובכל פעם נתן לו בתמורה סכום של 100 ש"ח.

שלשה חודשים לאחר שהחל הנאשם ללמד את המתלון, הוא הכניס את ידו מתחת למכנסיו של המתלון ונתן לו בתמורה סכומי כסף במזומנים ואפשר לו לקנות על חשבון סיגריות בחנות מוכלות.

בשלוש הזדמנויות הציע הנאשם למתלון לשלם לו אם יפסיק את מכנסיו, והמתלון הסכים לכך. לאחר שהפסיק המתלון את מכנסיו, נגע הנאשם באבר המין של המתלון ובאשכו למספר שניות, ולאחר מכן שילם לו סכומי כסף בין 300 ל- 400 ש"ח ונתן לו סיגריות.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של מעשה מגונה בקטין על ידי אחראי וקבלת שירות זנות מקטין.

ראיות התביעה לעונש

騰訊 נפגע עבירה

מתוך נפגע עבירה עליה כי המתלון גדל בסביבה קשה, ללא תא משפחתי יציב. הוא יצא מביתו במסגרת חירותם

עמוד 1

© verdicts.co.il - עו"ד זילברשטיין

בהתהנותו כבן חמיש וחצי שנים ובהמשך השתלב בפנימיה ונפלט ממנה בשנת 2016 לאור התנהלות אלימה. בהמשך, עבר לפנימיה בה עבד הנאשם ובשנת 2018 שולב בפנימיה לנוער בסיכון מכח צו טיפול והשגחה. מזה כשנתיים, לאחר שהפנימיה נסגרה, הוא נעדך כל מסגרת, אינו עובד בעבודה קבועה ושקוע בחובות כספיים.

שירותות המבחן התרשם כי למתלוון נגרמו נזקים במספר מישורים. עשוי הנאשם פגעו ביכולת של המתלוון לחתם אמון באנשים, במיוחד בהיעדר גב משפחתי, והדבר הקשה אליו לחושף את דבר הפגיעה במשך זמן רב. עוד עליה, כי המתלוון חש עצמו כמו שישתף פעולה עם הנאשם, והדבר פגע בדמיונו העצמי ובזהותו המינית. פגעה זו מוצאת ביטוי בפחדים וחידושים וכן בתנהגות אלימה מצד המתלוון ובקושיו שלו להתמיד במקום העבודה. בנוסף לאלה, המתלוון חווה "פלאשבקים" ממשי הנאשם והדבר מנסה עליו בתפקוד יומיומי וגורם לו התקפי חרדה, קשיי שינה ואלימות, הפוגעים גם הם ביכולתו לעבוד. עוד עליה בהקשר זה כי המתלוון לא מצא מזור בטיפול רפואי שהוצע לו וכי הוא פנה לצריכת סמי רחוב, שלשיתתו מיטיבים אותו מעט, והוא סירב בשלב זה להצעה טיפולית בנושא.

להערכת שירות המבחן, עשוי הנאשם, בהיעדר תמיcia משפחתיות של המתלוון, עיצבו את אישיותו של המתלוון והחמירו את התנהגותו האלימה וההרסנית ופגעו ביכולת שלו לחתם אמון בגין טיפול. לאור אלה שירות המבחן מעריך כי המתלוון מועד לפגיעה חוזרת ולהתדרדרות נוספת.

שירות המבחן המליך, כי לצד כל ענישה יחויב הנאשם לפצצת המתלוון.

עדות המתלוון

המתלוון העיד לפני, כי לאחר שהנאשם פגע בו הוא החל לשימוש בסמים ומאז חיו התדרדרו. בתוך כך מסר, כי הוא סובל מבעיות נפשיות וכי הוא מחזיק בתפיסה לעומתית שהובילה לפרידה מזוגתו, אם בנו. המתלוון ביקש כי קולו ישמע וכי הוא זוקק לסייע במישור הנפשי והדגיש כי הנאשם פגע בו פגעה קשה, המשפיעה עליו קשות בכל התחומים ופצעה את נפשו. המתלוון הוסיף, כי הוא מעדיף שיגזר על הנאשם עונש קל, כדי שבבולם הבא יגזר עליו עונש כבד.

התרשמתי מהמתלוון, בעת שהעיד לפני, מעצבמת הפגיעה שגרמו לו מעשי של הנאשם ומחושותיו הקשות כלפי מסערת הנפש בה היה נתון ומהקושי שהוא לו לומר את דבריו.

ראיות ההגנה לעונש

ד"ר אורן ישראלי

העד הוא עו"ס קליני המטפל בנאשם אחת לשבעה מזה כתשעה חודשים. העד פירט על מטרת הטיפול וכי הנאשם מתמסר להליך והטיפול הפרטני לצד הטיפול הקבוצתי בשירות המבחן תורמים לנאשם שמבייע חרטה עמוקה על מעשייו ומקבל עליהם אחריות. לשיטת העד, קטיעת הטיפול ושליחת הנאשם למאסר יפגעו בנאשם.

ממכتب שערק העד עליה, כי במהלך הטיפולים נעשו מאמץ להבין את הבסיס לביצוע הפעולות. נמסר, כי הטיפול מטיב עם הנאשם וכי במהלך הפניים את הפסול במעשה וגילתה אמפתיה כלפי המתלוון. לשיטת העד, הנאשם עבר שינוי יסודי ועמוק בתפיסות שהובילו אותו לבצע את הפעולות וכי לא נשקפת ממנו סכנה. העד המליך על המשך הטיפול וכי ככל שהנאשם ישלח למאסר והטיפול יקטע הדבר יזיק לנאשם.

העדה מסרה כי הנאשם מביע צער וחרטה על מעשיו וambil שיכפר עליהם. עוד מסרה כי משפחתו של הנאשם מודעת לעבירות ושותפה במאמרי הטיפול. בתוך כך מסרה, כי אשת הנאשם נזקקת לתמיינות ושליחתו למאסר תקשה על התפקיד המשפחת. העדה הסבירה כי אשת הנאשם נמנעה מלבוא ולהעיד בשל קושי נשפי.

תקיירי שירות המבחן

שירות המבחן ערך שלושה תסקרים ביחס לנายนם. מהתשיקרים עולה, כי הנאשם גדל בסביבה נורמטיבית, סיים 12 שנים לימוד והוציא תעוזת הוראה. הנאשם נשוי ואב לחמשה ילדים ואשתו מודעת לביצוע העבירות ותומכת בו. ביחס לביצוע העבירות עליה, כי הנאשם מקבל אחריות למעשיו, מביע חרטה ובושא ומגלה אמפתיה כלפי המתלוון, אם כי בתחלתה גילה עיוותי חשיבה וסביר כי המתלוון נהנה מהמעשיים, למשל גילה התנגדות. עוד לעומת מהתשיקרים, כי הנאשם שילם למטלון בעבור המעשים שביצע בו "במטרה לפצות על תחשות האשמה שלו".

בהתמלצת שירות המבחן הנאשם שולב בטיפול קבוצתי קצר טוח ולאחר שנמסר כי הטיפול היטיב עימו שולב בטיפול ארוך טוח, לגביו נמסר כי הנאשם התייחס במצוות לעבירה והציג מציאות חיים מושלמת ללא מורכבות, למורות שבפועל עדין קיימים אצל הנאשם עיוותי חשיבה ביחס לעבירות. להערכת שירות המבחן הנאשם יכול להיות מהמשך טיפול.

לאור אלה, שירות המבחן המליך על הטלת עונש מאסר בעבודת שירות, פיצוי למטלון והעמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנתיים במהלך יישול בטיפול קבוצתי.

הערכת מסוכנות

מהערכת מסוכנות שנערכה ביחס לנายนם עליה, כי לאור מכלול נתוני האישים של הנאשם, נסיבות ביצוע המעשיים ונתוניים רבים נוספים שנסקרו בהרחבה, סבירה עורכת המשמר כי מסוכנותו המינית של הנאשם היא ביןונית-نمוכה.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה על הערכיהם המוגנים שנפגעו ועל נסיבות ביצוע העבירה ובן יחסיה המרות, פער הגלים, ריבוי המעשיים והנזק שנגרם למטלון. המאשימה עטרה לקבוע מתחם ענישה של 60-30 חודשים מאסר לצד ענישה נלוותית. ביחס לעונש הראיו טענה, כי המאשימה הביאה בחשבון את הودאת הנאשם וההילך השיקומי שעבר שלשיתה אינה מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. לאור אלה ביקשה לגזר על הנאשם עונש של 30 חודשים מאסר לצד ענישה נלוותית הכללת פיצוי ממשמעותי למטלון.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם מביע חרטה כנה וכי הוא עבר הליך טיפולIEL וUIL והפנה לتفسיר שירות המבחן ולהערכת המסוכנות המינית. בנוסף טען, כי העבירות בוצעו בהסכמה והמתלוון היה מעל גיל 14 וMBOL להקל ראש, לא מדובר בעבירות ברף החומרה הגבוה של עבירות המין וטען בהקשר זה כי הפסיקה שהמאשימה הפניה אינה רלוונטייה. לגביتفسיר נפגע העבירה טען, כי לא ניתן לקבוע שימושי הנאשם הם אלה שגרמו למצבו המורכב של המתלוון. לאור אלה, ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזר על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוותית והצהיר כי הנאשם נכון למטלון. לחילופין, ביקש להפנות את הנאשם לتفسיר משלים.

בהשלמת טיעון כתובה אותה הגיש ב"כ הנאשם לאחר הדיון, אבחן את פסקי הדין אותם הגיעו ב"כ המאשימה וטען כי אין להקיש מהם לעניינו של הנאשם. כמו כן הפנה להליך הטיופoli אותו עבר הנאשם בעזרתו של העד ד"ר ישראלי, ולאופק השיקומי הקיימים בעניינו, כפי שעלה מן מדבריו של העד והן מעריכת המסוכנות.

לצד זאת, התיחס ב"כ הנאשם לפגיעה העוללה להגרם לנאשם אם יגזר עליו מאסר ממש, שבוחזר על עמדתו, לפי מתחם העונש ההולם את המקירה אמרו להתחיל במאסר בעבודות שירות, וכן שב ובקש שלא להשית על הנאשם עונש מאסר ממש.

הנאשם אמר את המילה האחרון. בדבריו הביע חרטה ובושה על מעשיו ומסר כי הוא מעוניין לעזור למתלוון בכל דרך אפשרית. בנוסף, פירט על ההליך הטיופoli וה透�טלת אותה הוא מפיק ממנו ובקש לאפשר לו למצות את ההליך, למען ולמען משפחתו.

מתחם העונש ההולם

לאורך תקופה של מספר חודשים ניצל הנאשם את האמון שניתן בו כאיש סgal חינוכי בפנימיה על מנת לבצע מעשים מגונים במתלוון, אשר הופקד بيדו על מנת שיסייע לו להתמודד עם קשיי לימודים מהם סבל. כפי שתואר לעילו, המעשים המוגנים החלו בנסיבות בגבו של המתלוון, המשיכו בנסיבות מתחת החולצה באיזור הישבן, שם גלושו להכנסת הידיים אל מתחת המכנסיים ולסיום נגיעות באבר המין ובאסדים של המתלוון.

בתמורה לכך, שילם הנאשם למתלוון סכומי כסף שהחלו ב- 100 ש"ח בעבר הנגיעות בגב ועליהם עד ל- 300-400 ש"ח בעבר נגיעות באבר המין ובאסדים. לצד זאת הנאשם אף נתן למתלוון סיגריות ואפשר לו לקנות סיגריות על חשבון עצמו במקולת.

מדובר במעשים בזויים ומעוררי שאט נפש, אשר חומרתם משתרעת על מספר מישורים:

ראשית, הנאשם פגע באוטונומיה של המתלוון, נער שהיה אז לכל היותר כבן 15 והוא נתן למרותו, והפך אותו לאובייקט מיני ומושआ לשיפוק דחפיים אפלים וסוטיים. יתרה מכך, הנאשם הרגיל את המתלוון לקבל סכומי כסף שונים בעבר הסכמתו לשמש כלי לשיפוק דחפיו של הנאשם, ובכך העמיק את הפגיעה, בשל תהותה האשמה המלאה אותו. תסוקיר נפגע העבירה מגולל את הפגיעה הקשה שפגע הנאשם במתלוון במעשייו, ואת הנזקים הכבדים שנגרמו לו עקב המעשים, המשתרעים על כל מישורי חייו. בעת שהעיד המתלוון לפני, ניתן היה להתרשם מעצמת הפגיעה שנגרמה לו ומקשייה להשתקם מהמעשים, ומכך שגם היום, בחילוף מספר שנים מהמעשים, CABO לא קהה.

פסקה עקבית של בית המשפט העליון דנה בחומרתן של פגיאות מיניות בקטינים ובצורך לגזור בכך עונשים מכבדים, אשר יבטאו את חומרת המעשים ופגיעהם בקורבנות, וירתו עבריינים פוטנציאליים מלבצעם. ר' למשל ע"פ 5839/22 פלוני נ' מדינת ישראל, שם נפסק אך לפני מספר ימים:

10. נקודת המוצא לדינונו היא פסיקתו הענפה של בית משפט זה, אשר הדגישה את החומרה היתרה הנודעת לביצוע עבירות מין, לא כל שכן בקטינים. כפי שציינתי באחת הפרשנות:

"**עבירות אלה חרdotot לנימי הנפש, גורמות לתהותה קשה של אובדן שליטה ופגיעה בכבוד ובאוטונומיה, הופכות על פי את עולמו של הקורבן ועלולות לגרום למגון רחב של תופעות נפשיות וגוףניות, המצריכות תהליכי שיקום מורכבים. הדברים נכונים ביתר**

שאת במקורה שבו קורבן העבירה הוא קטן, שטרם השלים את התפתחותו הגופנית, הנפשית והשלิต. או אז הפגעה עלולה להיות חמורה במיוחד ולהעמיד בסיכון את סיכוייו לגדול להיות אדםשלם ומאושר" (ע"פ 8153/19 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 45 [פורסם בנובו] (20.10.2020); ראו גם, מני רבים, ע"פ 14/6882 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 17 [פורסם בנובו] (11.11.2015)).

בהתאם, הודגש בפסקה הצורן להחמיר בענישה של עבריני מין, במיוחד במקרים של עונשו של עבירות קטינימ. החמורה כאמור בענישה נחוצה הן לשם הרתעתם עברינים פוטנציאליים מפני ביצוע עבירות כאמור; הן לשם העברת מסר שלפיו החברה מוקיעה את מי שרווא באדם אחר אמצעי לשיפוק צרכיו; הן למען ביטוי הכרה בכאבו של נפגע העבירה (ראו, למשל: ע"פ 8153/19 הנ"ל, [פורסם בנובו] בפסקה 46; ע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 [פורסם בנובו] (10.3.2008); ע"פ 10626/07 אדרי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [פורסם בנובו] (24.1.2011); ע"פ 16/5795 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנובו] (15.1.2018)). אף לא מותר לציין כי גם המחוקק הדגיש את הצורך בהחמרת הענישה בעבירות כאמור, וקבע בסעיף 355(א) לחוק כי כאשר מושיע אדם בעבירות מן המנווית בסעיף זה, "לא יפחח עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החלטת בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשו, להקל בעונשו".

וכן ר' ע"פ 3196/16 טספאנס נגד מדינת ישראל, שם נפסק:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שמדובר בעבירות מן צריכה להיות חמירה, ולבטא הן את הנזקים המשמעותיים הנגרמים לנפגעות ולפגיעה בעבירות אלה... והן את האינטרסים הציבוריים בהרתוותם של עבריני מין פוטנציאליים ממימוש מיזמותיהם... עוד עמד בית משפט זה על החומרה היותר שగולמה בעבירות מן המבוועות בקטינים - המתאפיינות בניצול פערו הכספי האינהראנטיים בין הבוגר לקטין, תוך ניצול תמיומו הטבעית של הקטין לשם סיפוק יצירוי של הפוגע, ועל הצורך להביע את סלידתה החמורה של החברה כלפי מי שפגע בגופו ובנפשו של הקטין, פגעה אשר לא בזקל תימה על ידי חלוּך הזמן....על כן, הכלל הנוגג בפסקת בית משפט זה הוא שבמקרים של עבירות מן בקטינים יש לנקט ביד קשה ומרתיעה, שהיא בה כדי להעניר מסר ברור כי הנוטלים לעצם חירות לפוגע בקטינים צפויים לעונשים כבדים ומשמעותיים".

לענין השיקול הרטעני בגזרת העונש בעבירות מן, אפנה לדברים שנאמרו על ידי בית המשפט העליון, בע"פ 4802/18, פלוני נ' מדינת ישראל, בדבר חשיבותן של הרתעת היחיד והרבבים בעבירות מן:

35. הרתעה כללית נגד עבירות מן היא בוגדר כורת חברתי שקיבלה הכרה בסעיף 40 לחוק העונשין. עבירות מן, ובפרט עבירות מן נגד קטינים, הן עבירות של חדי-חדדים, נגשות, קלות לביצוע וקשות לגילוי. מכך מעצימה את תמריציהם של עבריני מין למש את מאוויהם מעוררי הסלידה ולספק את יציריהם על ידי פגעה בקטינים חסרי ישע, כפי שקרה במקרה דכאן. הדרך הטובה ביותר להקטין את התמരץ המוני המעוות ועמו את הפיתוי לבצע עבירות מן בסוג שבו עסקין היא להגדיל את עונש המאסר המוטל על העבריין. מחקרים תאורטיים ואמפיריים בתחום של כלכלה והכוונת התנהגות מראים שמנגנון הרתעה זה פועל באופן משביע רצון (ראו: Gary S.

Becker, Crime and Punishment: An Economic Approach, 76 J. Pol. Econ. 169, 180 (1968); Francesco Drago, Roberto Galbiati & Pietro Vertova, The Deterrent Effects of Prison: Evidence from a Natural Experiment, 117 J. Pol. Econ. 257 (2009); David S. Abrams, Estimating the Deterrent Effect of Incarceration using Sentencing Enhancements, 4 American Economic Journal: Applied Economics 32 (2012)). ברי הוא, כי הגדלת עונש כאמור לא תמיד תהווה איום ממשי אשר ירתיע את העבריין בכוח המונע על ידי יציריו. יחד עם כן, בתחום של עבירותimin אשר הורסות את חייהם הקורבנות - במקרים רבים, קורבנות חסרי הגנה - גם להרtauה חלקית יש תועלת מברתית עצומה. כפי שכבר הוזמן לי להעיר, אם החמורה בעונש המאסר תגבור על עברייןimin אחד לזמן את תכניתו לפגוע מינית בילדה חסרת ישע - דינו (ראו ע"פ 3792/18, פסקה 19; וכן ע"פ 2454/18, עמ' 19). רחמים בעונשתם של עברייניimin דוגמת המערער דכאן, "[...] כמוהם ממשחק-סקום-אפס: שופט שמרחם על עברייןimin ומפחית את עונשו, תוך החולשת ההרtauה הכללית, איןנו מרוחם על הקורבנות" (ראו ע"פ 3792/18, פסקה 17).

אדגש, כי קיימות אבחנות מהותיות בין פסקי הדין אליו הפניו הפנוי ובין עובדות המקירה שלפניו, וההפנייה לפסקי הדין היא לעניין מדיניות הענישה אותה בית המשפט העליון, בדבר הצורך להחמיר בעונשייהם של עבריינים הפוגעים מינית בקטינים ומתן הבכורה לשיקולי הגםול וההרtauה.

מעבר לכך, הנאשם במעשה הפר בריגל גסה את האמון שניtan בו כאיש סgal חינוכי, ובמקום לסייע למתלוון לימודי ולקדמותו, הוא ניצל את קרבתו אליו ואת האמון שננתנו בו המתלוון והמערכת, על מנת לפגוע במתלוון מינית ולעשותו כליל לסיפוק יציריו. ור' בהקשר זה רע"פ 10/5332, פלוני, שם נפסק:

מעשיו של המבקש, אשר ניצל את מעמדו ותפקידו כמורה על מנת לפגוע במתלווניות הקטינות לשם סיפוק יציריו המINIים - ראויים לכל גינוי ולענישה הולםת ומרתיעה, שהמבקש הפר את האמון שניtan בו כמורה ומבחן.

במיוחד דברים אמרוים בשים לב למסקיר נפגע העבירה, ממנו עולה כי המתלוון השם בפניםיה בשל העדר מסגרת משפחתיות תומכת, וסבל מקשוי למידים, ועל כן תלותו בנאשם הייתה מוגברת ויכולתו להתנגד למשעיו הייתה נמוכה. הבחירה בקרבן מוחלש היא נתון מחמיר נוסף יש להביא בחשבון.

הנאשם שילם למתלוון בעבור המעשים אותם ביצע בו סכומי כסף, שבין 100 ש"ח ועד 400-300 ש"ח. בשל העובדה שהתשלום היה כרוך בביצוע המעשים המוגנים אותם ביצע הנאשם במתלוון, אקבע מתחם עונש הולם אחד למכלול המעשים. לצד זאת אצין, כי מדובר במעשה אשר החפץ את המתלוון והעמיק את הפגיעה בו, כפי שעלה בהרחבת מטאוויר נפגע העבירה.

בקביעת מתחם העונש ההולם אביא בחשבון את אופי המעשים וריבויים, פער הגלים והمعدן בין הנאשם למתלוון, העובדה שהנאשם קנה את הסכמתו של המתלוון בסכף והפגיעה הקשה שנגרמה למתלוון, כפי שעולה ממסקיר נפגע העבירה וمعدתו לפניו, יותר הנתונים אותם סקרתי למאלה.

abhängig, לעניין הפגיעה שנגרמה למתלוון, כי גם אם לא ניתן לקשור את מלאה הקשיים עם מתמודד המתלוון למעשה של הנאשם, הרי שברור שהמעשים החמירו את קשייו והעמיקו אותם. אdegש בהקשר זה, כי הנאשם הוא שבחר במתלוון כקרבן, בהכיוו אותו ובידעו כי מדובר בנכער הסובל מקשאים (שהרי הנאשם נתן לו שיעורי תגבור פרטניים). וגם אם

הנאשם לא צפה את עצמת הפגיעה שתגרם למתלוון כתוצאה מהמעשים, הרי שיש להביעו בחשבון. ר' למשל ע"פ פלוני, 6294/11

עקרון "הגולגולת הדקה" הוא עיקרונו מקובל בשיטתנו המשפטית, כאמור גם בגדרי המשפט הפלילי [ראו והשוו: ע"פ 707/83 פטרומילוי נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(4) 821, 826-827 (1984) (להלן: עניין פטרומילוי)]. לאחר שהקורבן לא בחר את תוקפו, התוקף מקבל את קורבונו כמו שהוא, על כל הסיכוןים הכרוכים בכך.

נתתי דעתך לפסקי הדין אותו הציג ב"כ הנאשם, בהם נגזרו על נאים בעבירות מין שונות עונשים מקלים, אך לא ראייתי כי יש בהם ללמד כי ניתן לקבוע מתחם שאינו מתחיל במאסר משמעותי. ר' למשל ע"פ 6390/20 פלוני (10.2.21):

מדיניות הענישה הינה אף אחד הפרמטרים בהם מסתייע בית המשפט לעיצוב המתחם ומຕבוקש גזרת העונש בגדרו (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (5.6.2013); ע"פ 3819/20 וקנין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (18.10.2020)). ידוע הוא שמלאת גזירת הדין איננה מלאכה חשובה של הצבת נתונים מסווגות, כי אם מלאכת מחשבה, שנגזרת ממידת הפגיעה בערך המוגן ומנסיבותו של כל מקרה ומרקחה, הן בהתייחס לננסיות העcosa והן בהתייחס לננסיות המעשה, שקלא וטריא שנוצקים לתוכה שיקולים ערכיים שלulos אינם מתמצאים בתחשיבים אריתמטיים. "נקודות המוצא לבחינת העונש ההולם דבר עבירה הוא בקביעת מתחם הענישה הרואוי לעבירה בנסיבות (ובכלן מידת האשם של מבצע העבירה)" (ע"פ 7655/12 פיסל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (4.4.2013) (הדגשה הוספה - ג'.ק.).

בשים לב לכל אלה, מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר, לתקופה שבין עשרים וחמש שנים ועד שלוש וחצי שנים ועונשים נלוויים.

נסיבות שאין קשרו לעבירה

הנאשםILD 1973, נשוי ואב לחמישה, כימ עובד כמצחיר בישיבה. אין לחובתו הרשות קודמות.

כפי שפרטתי לעללה, הנאשם קיבל אחריות למשעו והודה במסגרת הסדר דין, וקיבל אחריות למשעו גם לפני שירות המבחן. הנאשם החל להשתתף בהליך טיפול, לרבות באופן פרטני, ועל כן שירת המבחן המליך לשלבו בקבוצה טיפולית ארוכת טווח, ולהטיל עליו מאסר בעבודות שירות וצו מבחן לשנתיים.

דין והכרעה

מכלול שיקולי הענישה פועל לזכותו של הנאשם: מדובר באדם אשר אין לחובתו הרשות קודמות, ומלאד המעשים בהם הורשע, ניהול חיים נורטטיבי ותפקד באופן תקין. כמו כן, הנאשם הודה במיחס לו וקיבל אחריות למשעו. לעניין זה משקל ממשי בכל תיק, ובמיוחד בעבירות מין, בהן קבלת אחריות חוסכת מנפגע העבירה את הקושי הכרוך במתן עדות - ובמיוחד דברים אמרוים במקורה שלפני, בו התרשם מהקושי בו היה המתלוון נתן בעת שביקש לומר את דבריו לפני ומסערת הנפש בה היה נתן.

מעבר לכך, תסクリ שירות המבחן שניית בעניינו של הנאשם חיזבי עבירותו, והערכת המסתכנות המינית שהוגשה (לבקשת שירות המבחן) מלבדת, כי מסוכנותו המינית של הנאשם היא ביןונית-نمוכה.

לאור אלה, ראוי להשיט על הנאשם עונש מתחתתו של מתחם העונש ההולם.

נתתי דעתך להמלצת שירות המבחן, להשיט על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות וצו מבחן לשנתיים, במלבן ישולב בקבוצה טיפולית לעבריini מין - אך לא ראוי כי ניתן לקבללה. תחתיתו של מתחם העונש ההולם אותו קבועתי, היא עשרים חדש מאסר, והטלת מאסר בעבודות שירות מהויה חריגה קיצונית מהמתחם, ולא מצאתו לכך הצדקה בנסיבות העניין. הלכה היא, כי חריגה מהמתחם מטעמי שיקום תעשה רק במקרים חריגים ווציאי דופן, בהן שיקולי שיקומו של הנאשם גוברים על יתר שיקולי הענישה - ובמיוחד בדברים אמרומים בעבריות מין, בהן לשיקולי הגמול וההרתעה משקל גבוה במיוחד. ר' למשל ע"פ 1229/1229, סלומינסקי נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

13. המערער טוען, בעיקרו של דבר, כי בנסיבות המקירה, היה על בית המשפט המחויז'

לסתות לקופה ממתחם הענישה שקבע בית המשפט המחויז, וזאת משיקולי שיקום. אמן כן, סעיף 40(א) לחוק העונשין מורה כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם הענישה ההולם אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". ואולם, נקבע לא אחת כי יש לנוקוט בנסיבות כל הנוגע לסתיה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בתוך כן, נקבע כי יש לבחון, בין היתר, האם השינוי ש עבר הנאשם נתון אותותיו במישוריהם השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת אשר הובילו אותו לביצוע העבירות (ראו והשו: 17/6637 קרנדל נ' מדינת ישראל, פסקאות 22-25 (18.4.2018) [פורסמו בנבזה]. כן נקבע, כי יש לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, ולסתות ממתחם הענישה ההולם רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויים שיקום מובהקים מצדיקים, בבחינת יצא מן הכלל, לסתות ממתחם הענישה ההולם (ראו: ע"פ 13/5936 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (14.1.2015) [פורסמו בנבזה] ; ע"פ 3927/16 מדינת ישראל נ' בר-זיו, פסקה 21 (23.2.2017) [פורסמו בנבזה]).

...

15. יתר על כן, יודגש כי בית המשפט המחויז נתן משקל לשיקולי השיקום הקיימים בעניינו של המערער בעת גזירת העונש, וכי מכל מקום, שיקולי השיקום אינם עומדים לבדם, ויש להתחשב גם בשיקולים נוספים ובראשם השיקול הhardtutti והנקדים החמורים שנגרמים לנפגעי העבירה, הניצבים אף הם ביתר שאת בעבירות מעין אלה (ראו: ע"פ 15/5143 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (31.1.2016) [פורסמו בנבזה] ; ע"פ 18/4802 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 לחוות דעת) (29.1.2019) [פורסמו בנבזה]. בענייננו, המערער ביצע במתלוננות מסכת של מעשים קשים, אשר הוותירו בהן צלחות עמן הן נאלצות להתמודד גם בחלוף הזמן, דבר שעולה מתחהיר נפגעות העבירה.

16. בהקשר לכך, יש להציג את החומרה הרבה הנודעת לעבירות מין, הצדיקה, כלל, להshitut בגין עונשי מאסר משמעותיים ומרתייעים (ראו למשל: ע"פ 17/6853 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (6.3.2018) [פורסמו בנבזה]. זאת, לנוכח הפגיעה החמורה בנפגעות העבירה, כמו גם הפגיעה בערכיהם חברתיים מוגנים כדוגמת ערך ההגנה על שלמות הגוף והאוטונומיה של הקרבן (ראו: ע"פ 11/000 11100 שרעבי נ' מדינת ישראל, פסקה 33 (11.9.2011) [פורסמו בנבזה] ; ע"פ 18/5248 משה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.10.2018) [פורסמו בנבזה]).

ישומה של ההלכה על נסיבות המקירה שלפני מלמד, כי נכונותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפול, אינה מצדיקה

חריגת ממתחם העונש ההולם והמנועות מהשתת עונש ההולם את חומרת מעשיו.

בשים לב לפגיעה הקשה שפגע הנאשם במתלון ולצרכו של המתلون, ראוי לחייב את הנאשם בפיizio ממשמעותי.

לפיך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים.

- א. עשרים חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב למאסר ביום 1.1.23.
- ב. חמישה חודשים מאסר, בו לא ישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירה מין או צריכת שירות זנות מקטין.
- ג. פיizio למתלון בסך 25,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.1.23.

הנאשפתאים כניסה למאסר עמן באחוויומייש לשירות בתி הסורה: פקס 08-9193314, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון : 074-7831077 או 074-7831078.

כל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 09:00 במתќן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ה חוב מוועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו לעיל. ניתן יהיה לשלם את הפיצויים תוך שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באמצעות אחד מהדרכים הבאות:

- א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il.
- ב. מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.
- ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ג, 13 נובמבר 2022, בנסיבות הצדדים.